

—Какъ и съ какво ще се хранимъ тогава? Подъ „храна“ въ широкъ смисълъ азъ разбирамъ Божественото. Въ това отношение, само Божественото може да служи за храна на човѣка. Вѣнъ отъ Него, всичко друго е чуждо притежание, съ което човѣкъ нѣма право да разполага. И тогава, който употреби за храна нѣщо, което не е Божествено, то ще внесе въ него известна отрова. Чуждото, внесено въ организъма, остава своята отрова. На тѣзи чужди вещества, внесени въ човѣшкия организъмъ, се дължатъ противоречията и страданията въ живота. Задачата на човѣка е да освободи организъма си отъ тия чужди вещества. И тогава, въ организъма му трѣбва да остане само Божественото. Щомъ Божественото остане въ човѣка, а чуждото излѣзе вѣнъ, лицето му веднага просиява, и волята му дохожда въ нормално състояние. Докато човѣкъ се смущава, той има въ сърцето си чужди вещества. Докато днесъ мисли едно, а утре — друго, той има въ ума си чужди вещества. Не е важно, кой е внесълъ тѣзи чужди вещества въ неговия организъмъ; важно е той да се изчисти отъ тѣхъ. Може би баба му, или дѣдо му да сж внесли тѣзи чужди вещества—това не е важно. Въпросътъ е да се изчисти, да се освободи отъ тѣхъ.

Казвамъ: вие се нуждаете отъ положителна наука, която да ви наведе къмъ сжщината на живота, а не къмъ привиднитѣ, т. е. къмъ преходнитѣ нѣща. Преходнитѣ нѣща всѣкога носятъ страдания и нещастия за хората. Страданието се предизвиква отъ това, че тѣзи нѣща лесно се губятъ. Следователно, на тѣхъ не може да се разчита. Запримѣръ, очаквашъ да получишъ наследство—ти си на кривъ пжтъ. Ако се надѣвашъ нѣкой светия да се помоли за тебе—ти си на кривъ пжтъ. Ако очаквашъ на другитѣ хора да разоратъ нивата ти — и наготово